

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Pusztuló fürdő.

Természetévé lett a magyar embernek, hogy mindig azt tartja nagyobbak, a mi idegen s boldogulásának forrását sohasem önkörében, hanem idegenben kereste. Ez okozott pangást és pusztulást minden téren. A szörnyű civilizálódás, mely a külföldieskedés majmolásában keresi haladását, megkívánja, hogy uraink, kik a nyár melege elől menekülnek, külföldi fürdőkre menjenek s nem is elfogadható ember, ki egy ősszel nem tud Abbázia, Lussin-Piccolo és Ostendéről beszámolni, hol a nyarat töltötte. Így természetesen a hazai fürdők egymásután mennek tönkre, fürdővendégeik száma kevés, úgy, hogy a statisztika siralmas dolgokat beszél a hazai fürdők állapotáról. Ideje volna, ha már nagy uraink is egy kicsit felébrednének, csak egy pillanatra, hogy meglássák milyen nevelés a külföld majmolása s mily szomorú, mikor saját hazánkban vagyunk idegenek.

A székely fürdők talán még csak azok, a melyek tartják magokat, nem mintha azokat is magyarok tölténék meg, hanem idegenek jönnek mi hozzánk. Tusnád, Előpatak, Borszék világfürdők s a világrész minden részéből sereglenek ide, de mellette szomorú állapotban vannak a többi székely fürdők, melyekre kevés vagy épen semmi gondot se fordítanak. Azok, kik távol állanak tőlünk, a többi hazai fürdők javára betömésöket ajánlanak, csupán azért, hogy így más látogatottabb fürdőre több létszám jut s a statisztika javul, de mi, kiknek érdekében áll fürdőinket emelni, nem a statisztika javítását, hanem érdekeink megvédését akarjuk, mert meg is tudjuk.

Korond, ez a kis fürdőhely egyszerre mo-

derm üdülő helylyé lett egy új tulajdonos kezében s nem kellett, hogy a legendaszerű angolok jöjjenek, tudtunk mi magunk is szépet teremteni s miért ne lehetne így megváltoztatni a Szejke viszonyait is. Ócska, régi és piszkos bódéit villákkal cserélni fel és ismert gyógyhatását nevezetessé tenni. Ez a szegény kis székely fürdő, a melybe befektetést se a tulajdonos, se a bérlő nem tesz és mégis mindenik hasznout akar csak látni, ma-holnap tönkre megy és felsőbb rendelettel fogják betiltani. Legalább ezt írja egyik budapesti hírlap, amely, hogy jó forrásból értesült elvitázhatlan. De a P. H.-nak kár volt utána tenni, hogy fojtsuk meg ezt a kis fürdőt a többi érdekében, mikor van erőnk kiemelni a sötét és elmaradt állapotából. Ha betömjük mindazokat a fürdőket, amelyek nem világjelentőségűek, hol legyen üdülést az a hivatalnok kar, amely nem bírja a nagy fürdők luxusait s a közelben kíván nyaralni. Hol töltse el, illetve hol tegye hűvösebbé a nyarat az az egyén, kit hivatása a városhoz köt s csak a közeli fürdőkre mehet el — naponként. Nekünk pedig ilyen közeli fürdők egyedül a Szejke s az meg nem semmisülhet.

Nem lehet tehát a gazdagok és kényelemben élők szemüvegén nézni szegényes fürdőinkre, melyet csak mi ismerünk és használunk, nem lehet elvenni a középosztálytól egyedüli üdülő helyét s nem áldozhatjuk fel a Szejket a statisztika kedvéért, hanem a megyének kell szorítani a tulajdonost, hogy elhánnyassa a rozoga bódékat, melyek egészségtelenek s ezeket tisztességes és tiszta lakóházzal cserélje fel, ilyen körülmények között a Szejke is ismertebb lesz s több látogató jön hozzánk.

Szejke különös hátrányára van az örökös-

sök pörlekedése, míg ők civakodnak fölötte, addig a fürdő fog tönkremenni. Kívánatos volna, hogy minél előbb dülőre jusson a Szejke vajudó ügye, mert ha ilyen állapotban marad, egy cseppet sem fogunk csodálkozni, ha megszűnik s fabódéit törvény erejével bontatják le.

Mi is már szeretnők látni, miként lesz ez ügy megoldva, mely ha még sokáig fog húzódni, a Szejke elvesztéséhez vezet.

Belföld.

Új rend a középiskolákban. *Wlassics Gyula dr.* közoktatási miniszter — mint értesülünk — igen rövid időn belül, már néhány nap múlva ki fogja adni rendeletét a középiskolai új tanterv bevezetéséről. A jövő iskolaévben még csak a középiskolák első osztályaiban fognak tanítani az új rend szerint. Nevezetesebb változás lesz a latin nyelv óráinak kevesbbitése. Eddig hetenként hét órában tanultak az első-osztályos diákok a latint, ezután csak 6 órában. Hasonlóképpen lesz állítják a magyar-órák számát hatról ötre. Nem csorbul ezért a tanterv nemzeti iránya, mert a mi időt a magyar nyelvtől elvesz az új rend, azt a magyar földrajz és a magyar viszonyokat tárgyaló számtan kapja meg. Mindenik egy-egy órával bővül a jövő esztendőől kezdve és ezenfelül a földrajzot még el is választják a természetrajztól, a melylyel eddigél össze volt házasítva.

Legnevezetesebb lesz a reform a testi nevelés dolgában. Itt kimondja a miniszteri új tanterv, hogy a tornát télen korcsolya, nyáron játék pótolja. S csak ha az időjárás miatt egyik sem gyakorolható, akkor menjenek fódél alá, a tornaterembe.

A reáliskolákban is az első osztályra nézve már a jövő iskolaévtől kezdve életbe lép az új rend. Itt csak a reáliskola speciális tárgya, a mértani rajz veszít egy órát. Mindkét iskolafajtában előálló változások a gimnázium és reáliskola első osztályait hajszálra egyformára alakítják, azzal a különbséggel, hogy a latin nyelvű öt órát a reáliskolában német nyelvi öt óra helyettesíti. Egyébként az összes tár-

Magyar anekdotakincs.*

Ezer esztendő humora, jókedve, vidámsága mosolyog ránk abból a hatalmas gyűjteményből, amelyet *Tóth Béla* állított össze s amely most jelenik meg *Singer* és *Wolfnerék* kiadásában. Nem valami közönséges adomatar ez, amilyent olcsó tákolmányokban ponyván árulnak: uri magyar izlés gyűjtötte egybe a nagy vállalatba, amely mintegy 120 nyomtatott ivre terjed, körülbelül nyolczszáz képpel.

A magyar anekdotakincsben együtt van mind az a tömérdek tréfa, adoma, szikrázó ötlet, jóízű történet, csattanós, velős epizód, amit a magyarság ezer hosszú esztendőn át jókedvében, pipaszó mellett, borközi hangulatban vagy csaták hevében magából teremtett. Azt lehetne mondani, hogy ez a magyarság története vidám képekben s így nagyon fontos tudományos munka. De olyan tudomány van benne, amely egy ritka erénnyel ékes: megkaczagtat minket, fölvidít, mosolyra készit. Anekdotázó nép vagyunk, mondja maga a szerző, „minden ötletünk, minden vidámságunk és bölcseségünk el van raktárolva ezekben a rövid, velős, csattanós történetkébe.” A ki azokat így finom izléssel megválogatva összegyűjtötte, az a magyar nép bölcseségének és humorjának lexikonját írta meg. Minő bőséges anyag kínálkozott *Tóth Bélának* Árpádtól Beöthy Aldsiig! Minő sze-

menszedett sorozata olyan ötleteknek, tréfáknak, kurta historiáknak, amelyek jobban jellemzik a magyar embert a legtudósabb néprajznál vagy történelemnél!

Az anekdotakincs megérdemli a kincs nevet. Vele is úgy voltunk eddig, mint egyéb kincseinkkel. Sejtettük, hogy meg van valahol, de nem akadt senki, aki diszesen egybegyűjtötte volna. *Tóth Béla* tehát olyan munkát végzett, amelyre eddig nem volt eset irodalmunkban. Okosan, finom érzéssel válogatta meg anekdotáit: mind kitűnő, mind jellemző, valamennyinek van erős, gondolatra készítő magva, a legtöbbje jóízű mosolyt csal az ajkunkra. De igen bölcsen kivetett belőle minden trágárságot, kétértelmű sikamlósságot, vastag elemet. Csak ilyen okos megválogatás által lett igazán kincscsé ez a temérdek füzet.

A sirva vigadó magyarnak kedélyvilága nyílik meg előttünk s míg a sok tréfán és mulatságos epizódon elmosolyodunk, megizleljük egyben a magyar zamatosságát, a magától támadt, mesterségesen nem komponálható anekdota szeszét s felüdülünk tőle, mert az élet verőfényes oldalát pillantjuk meg hirtelenül a rideg hétköznapi életfolyás közepette. Lelki patika ez az öt kötet, nem szabad hiányzania semmi magyar könyvesasztalról.

Tóth Bélát ezért az új munkáért a régi dicséret illeti. Nagy feladatnak járt végére: ezer év anekdotáját összegyűjteni, megrostálni, szép művészi formába öltöztetni. Épp oly elismerésben fogja részesíteni minden olvasó a festőművészt, *Mühlbeck Károlyt*,

aki ezt a nagy munkát kiválóan sikerült és k. b. 800 nagyon jellemző képpel diszitette. Továbbá a kiadót, aki finom, izléses kiállításban s mégis olcsó áron adja ki a munkát. A kiadók, hogy mindenkinek hozzáférhetővé tegyék a Magyar Anekdotakincset, 25 kros füzetekben is kibocsátják, melyek minden hazai könyvkereskedésben is kaphatók.

Szerző, művész és kiadó finom együttműködésének köszönhető, hogy ez a *par excellence* magyar családi könyv ily választékos formában és értékes, lelket tápláló és vidító tartalommal jelenhetett meg.

A sok száz anekdotáról lehetetlen egy tárcza keretében közelebbi ismertetést írni. Inkább kiválogatunk néhányat a gazdag gyűjteményből és bemutatjuk olvasóinknak: következtessenek róluk a többire. Mutatóba, izelítődül álljon itt ez a néhány, alább következő:

Albrecht kir. herczeg és a kun ember.

Albrecht kir. herczeg vonatot várt a karczagi állomáson. Az állomás kerítésén, kívülről egy barna arcú kun könyökölt be, szájában a makrapipa, fejében a kis zsiros pörge kalap és nézegeti a fényes katona urakat.

Egyszer csak odalép hozzá Albrecht kir. herczeg és így szólítja meg:

— Hány ember megvan a faluban?

A kún a legnagyobb flegmával felel:

— Megvan az mind, nem vészett el egy se.

— Azt kérdem, hány lakosa van a falunak?

— Nem falu ez, hanem város, felel a kun rendületlenül.

* Gyűjtötte *Tóth Béla*. Öt kötet. Ára füzve 12 frt. Diszkótésben 16 frt. — Megrendelhető 1 frtos havi részletekben való törlesztésre is. — Kiadja *Singer* és *Wolfner* Budapesten.

gyakat: vallástant, magyart, földrajzot, természetrajzot, számtant, mértani rajzot, szépírást és testgyakorlást mindkét iskolában hajszálnyi egyformasággal fogják tanítani, úgy, hogy a jövő évi gimnáziumi és reáliskolai első osztályok közt a különbség elenyészően csekély lesz, a mi az egységes jogositású középiskola céljából alakult ilyenformán. Különben az egész tantervi reform végrehajtása 8 évig tartana, hacsak a jövő tanévben több magasabb osztályban meg nem kezdik a tantervi reform végrehajtását.

A költségvetés.

Szivesen regisztráljuk azt a tényt, hogy az 1899. évi állami költségvetés letárgyalatott és az appropriációt óriási többség megszavazta. A kormány iránt a törvényhozás akkora bizalmat fejezett ki, minőhöz hasonlót az Andrassy-kabinet érája óta egy kormány sem élvezett. Ez a tény; ami a költségvetési és appropriacionális vita folyamán ezen kívül történt, alig érdemes a felemlítésre, alig érdekel ma bárkit annak konstatálása is, hogy az 1899. évi költségvetés bevételei és kiadásai mekkora bruttó-tételekre emelkednek, mennyi az előirányzott plusz és miként viszonylik e költségvetés elődeihez. Sőt az Ugron-párt feltámadása, Ugron Gábor akcióba lépése, hatalmas szónoklata is csak muló érdeklődést ébresztett, mert az appropriáció megszavazásával tényleg beléptünk a Széll-korszakba. Az ex-lex emléke elenyészik, a multra vonatkozó rekriminációk zürzavaros akkordok gyanánt hangzanak el, a kuriai bírásokra és a házszabályok módosítására vonatkozó törvényjavaslatok küszöbön álló letárgyalása után a pártok közt létrejött paktum minden pontja végre lesz hajtvva, szóval lezártnak a múltak számadásai és hozzáfoghatunk az új munkához.

Az a nagy bizalom, mely a kormány iránt, úgy a költségvetés tárgyalása alkalmával, valamint az appropriacionális vita folyamán megnyilatkozott, sokra kötelez és nem könnyű teherként nehezül a miniszterek vállaira. Az új kormány nem volt fukar az ígéretekben: a miniszterelnök, a kereskedelmi, földmívelési, pénzügyi, sőt az igazságügyminiszter is nagyszabású munkatervet tártak az ország elé a költségvetés tárgyalása alkalmával, mely tulnyomóan *közgazdasági alkotásokkal* kecsegtet és e téren ígéri közel harmadfél év mulasztásait helyreütni. De ne higyük, hogy e munkaterv megvalósítását könnyűvé teszi az appropriáció tárgyalása alkalmával nyilvánult rendíthetetlen nagy bizalom. Ehhez a bizalmon, sőt a törvényhozás munkakészségén kívül még sok más tényezőre van szükség, melyek csak részben állanak a kormány rendelkezésére. Még mindig távol állunk attól, hogy a gazdasági közösség tekintetében Ausztriával tisztában volnánk. Ott a

parlamentari viszonyok folyvást zavarosak, egyes érdekcörök egyre szitják ellenünk az ingerültséget; az osztrák kormány helyzete legalább is prekárius, arról tehát, hogy a viszonzosság követelményeinek 1903-ig Ausztria kész lesz eleget tenni, és, hogy akkor vagy legkésőbb 1904-ben az érdekeinknek megfelelő kiegyezés létrejön, egyáltalán nem vagyunk biztosítva. Már pedig, amíg ez a kérdés megoldatlanul áll előttünk, céltudatosan és kellő energiával gazdasági intézményeink fejlesztéséhez hozzá nem kezdhetünk; kötve vannak e tekintetben — minden bizalom dacára — a kormány kezei is.

Másfelől a helyzet más akadályokat is gördít a gazdasági munka elé. A pénz kevés és drága, a vállalkozási hajlam csekély és a társadalmi akciót megbénítják az óriási adóssági terhek, melyek minden produktív elemre ránehezülnek. Pedig a kormánynak, ha munka-programját megvalósítani kívánja, gazdasági téren szükségképp a társadalmi akcióra kell támaszkodnia, mert a kormány csak inicziálhat, buzdíthat, támogathat, de sem nem lehetséges, sem nem kívánatos, hogy a közgazdasági téren az állam lépjen fel alkotó és fenntartó tényezőül. **M.**

Ujdonságok.

Iskolalátogató kinevezése. A vallás- és közoktatásügyi miniszter az Országos Közoktatási Tanács szervezeti szabályzatának 29. §-a alapján az 1898-99. tanévre szóló megbizatással iskolalátogatóul *Rombauer Emilt* a székelyudvarhelyi áll. főreáliskolához az internatus és iskola kölcsönhatásának tanulmányozása, illetve megfigyelése végett kinevezte.

Köszönet nyilvánítás. *Bod Károly* ref. koll. tanár maga és családja nevében hálás szívvel mond köszönetet mindazoknak, kik forrón szeretett *Irenjűk* elhunytá által okozott mély fájdalomukat őszinte részvétellel enyhítették.

Az új erdélyi református püspök Szászvároson. Szászvárosi levelezőnk írja, hogy dr. *Bartók György* új erdélyi református püspököt Szászvároson, ahol megválasztása idejéig lelkészkedett, visszatértek lelkesen fogadták. A vasuti állomáson megjelent az egész város s *Sylvester* Domokos szászvárosi lelkész leikes szavakkal üdvözölte az új püspököt. *Bartók György* dr. meghatottan köszönte meg a fogadtatást. Azt hitte — ugymond — mikor hét év előtt elfoglalta lelkészi állását, hogy Isten által kijelölt napjait ott fogja eltölteni, de a mindenható más ösvényt mutatott neki. Érti a felelősség óriási súlyát, de reméli a barátai támogatását. Ezután a püspök hosszú kocsisor élén berobogott a városba, ahol most folyton ünnepeket tartanak.

Halálozás. Sötét gyász köszöntött be *Bod Károly* kollegiumi tanár házába. *Fiatal Iren* leányát

elvitte a kérélhetlen halál. A korán megtért szép, fiatal leány temetése pénteken volt osztatlan részvét mellett.

... Mikor az ősz hideg szele kezdi rázni a száraz avart sirmas panasz ként futja át a hervadó természetet vagy a mikor a tavasz illatos, virágillattal terhes szellője susog a zöld lomb között s minden a természet újra ébredt szívének lázas lüktetését érzi, a mellbeteg sápadtan kezére hajtja fejét s busan tekint Merán felé; mert mindkettő levegője neki halál és végpusztulás. Lassan-lassan elmúlik a reménység utolsó része is és csendesen kiengedik magokból a meggyötört, elkinzott lélek megmaradt, megrongált felét. Egy sohajtás, egy nagyobb lélegzés és lecsukódnak a szemek örökre, fényök kialszik s a test hideg lesz és merev.

Nevető kis leány volt ő is, csupa élet s most már oda künn fekszik a temetőben, hol titkosan hajtják egymás felé fejüket a szomorú akácok lombjai s valami szomorú, sirmas hang terjed szét a tavaszi szellő lágy leheletében. Vége van... nincs többé... Elnémult a beszédes ajk, a kacagó leány komoly lett, nagyon komoly s az arcáról az élet piros rózsáit letörölte a halál hideg keze. Menyasszonyi ruhában alszik, hogy többé fel ne ébredjen, menyasszonyi pompához gyászinduló a zene. Hiszen ilyenkor mást esküvőre visznek, ő a temetőbe siet, oda... arra a szomorú helyre, hol csend és magány van s nincsen szenvedés.

Lassan és nehezen mult ki. Mig ki nem köhögte tüdője utolsó kis részét is, az élethez ragaszkodott görcsösen, hiszen élni szeretne úgy, mint a többi barátai, kikre a családi élet boldogsága vár. Aztán hirtelen vége lett s négy évi hosszú szenvedés után egy örök álmom, az, amelyben kipihen a föld gyöttrő fájdalmait. Sirját ifjú leányok veszik körül, arcokon a köny daczára az élet öröme látszik s mig őt lassan lejebb engedik, egy nyolcz lábnyi kis gödörbe, reá hull a hant, a hideg göröngy s ő többé nincs, kilépett az élők sorából.

Tavaszi ébredésével délvidék meleg tartományába vágyott s mégis a halál hideg országába sietett. Lassu kor emésztette meg örökös remény között, hogy majd jobban lesz s az élet előtte kitarja örömeit. Most már jobban van, — oda künn már többé nem gyöttri fájdalom s mig temetési dalt zengnek fölötte, egy új világról álmodik talán, melyben nási nép között esküvőre megy.

Szegény leány. Mennyit is szenvedett, mig az élet lángja benne fokkonként szállt alább, végre utolsó lobbant s kialudott. Hervadása liliomhullás volt, ártatlanság képe s bánat. A liliom lehullott, letört, — oda van.

Csendes nyugalmat oda lent, mit az élet ide fenn megtagadott tőle; csendes nyugalmat oda lent

— Hát hányan laknak városban? Nem érti?
— Mit tudom én! Nem vagyok én pap.
Mire Albrecht kir. herceg türelmetlenül:
— Maga tán nem is tudja, hogy kivel beszél?
Én Albrecht főherceg vagyok.
Mire a kun szemire huzza a kalapot és így felel:
— Mán én arrul se tehetek.

Rut dolog a háboru.

Hogy milyen *rut dolog a háboru*, kézzel foghatóan bizonyította be 1780-ban az eperjesi minorita atyáknak egy Valentin nevű huszárkáplár. A páterek, miután jól tartották a káplárt étellel, itallal, azt kívánták a bortól hevült katonától, hogy mutassa meg nekik színről-szinre, milyen volt a porosz háboru? A káplár minden szentre kérte a pátereket, hogy hogy ezt ne kívánják tőle, mert *rut dolog a háboru*. De mikor a kíváncsi páterek csak annál jobban unszolták, felkötötte kardját, fejébe tette *csákóját*, azután kardot rántva, eleinte lassan vagdalkozni kezdett a mohón váró minoriták felé: *Holblinks, Holbrechtz, rechtzumkerdaj, hajnarum, fajer, sapperment!* Majd szörnnyű sebesen hadonázott mindenfelé: *potzhundert, tausend milliom, ke diablo, elkora, alkora, elumi, kosthumi, avendo vedulto, viandra belle la person, battalions kare, strela jaszna, okuvana, parajhuvana, tüzes, lánczos!* és nemcsak derekasan elkardlapozta a minoritákat, hanem összetört minden poharat, kancsót, ablakot is. Mikor a minoriták panaszt tettek az ezredesnél, az ezredes kijelentette, hogy a káplár nem bűnös, mert a háborut színről-szinre, a mint a páterek kívánták, nem mutathatta meg más-keppen.

(Szirmai Antal, *Hungaria in parabolis*. A dőlő betűs szavak a deák eredetiben is így.)

A Kemény Zsigmond szivarai.

Falk Miksa egyszer Kemény Zsigmondhoz ment, hogy elkísérje valami gyűlésre. Indulás előtt a báró egy pillantást vetett íróasztalára, melyen egynehány szivar hevert. Aztán belenyult a zsebébe, kivette szivartárczáját s a bennlevő havannákat oda rakta az asztalra a többihez.

Falk nem értette, hogy az erős dohányos Kemény szivar nélkül indul utnak.

— Ennek az a nyitja, magyarázta a báró, hogy inasom az én szivarjaimat szívja. De ha csak három-négy marad az asztalon, a szegény ember zsenirozza magát — nem mer elvenni belőle.

És aztán utközben látta el magát szivarral a jószívű nagy ember.

A szerző.

Tóth Kálmán *A király házasságát* vigjátékát adták először, 1863. telén a Nemzeti Színházban. A költő estefelé barátaival előre áldomást ivott lakásán a darab sikerére. Hét óra tájt aztán jókedvvel indultak a színházba. A lépcsőn lefelé haladó társaságnak Tóth Kálmán régi hű inasa, Pista világitott a nagy káros gyertyatartóval.

— No Pista, nevetett a költő és egy bankót vett elő a zsebéből, gyere el ma te is a színházba, aztán ha hívunk engem, hát majd kiabálj te is.

Az első felvonás után tetszés zajával volt teli a színház. „Szerző! szerző!” Tóth Kálmán! „hallatszott a telj ház minden zugából. De egy stentori hang fent, a kecskeméti páholyban, győzedelmeskedett a többi ezer torkon; azt kiáltotta:

— Tekintetes ur! Tekintetes ur!

A löwenbund.

A középkori német löwenbundnak volt egy pa-

rodíja 1848-ban Erdélyben a szászoknál. Egynehány száz szebeni, medgyesi és szelindenki szász ifjú lövenbund néven fölfegyverkezve, az osztrák hadsereg és oláh lázadók mellett a magyarok ellen harcra kelt. Az első csatában azonban már vad futásnak iramodtak. A magyar huszárok egynehányat elfogtak közülük és Bem elé vitték, közöttük vezérüket — egy öles termetű szász ifjat — is, ki annyira meg volt ijedve, hogy hangosan sirni kezdett.

Bem így vigasztalta:

— Weinye nyicht, Löwe, weinye nyicht, geh zu Haus es geschieht dir nyix.

Deák Ferencz préháza.

Mikor már Schmerling és miniszterársai is érezték, hogy politikájuk a csőd szélén van, Deák Ferencztől megkérdezte egy bécsi német jó ismerőse és tisztelője: Meddig tarthat még ez az állapot?

— Messziről kell kezdenem, hogy erre a kérdésre válaszolhassak. — Volt nekem valami birtokom, azon egy domb és a dombon egy régi préház; vén rozoga épület; düledezett, általában igen sirmas állapotban lévő. Mivel a birtokot el akartam adni, az új préház költségeit pedig szerettem volna megtakarítani, hát fölkértem egy építőmestert, hogy vizsgálja meg a préházat: össze lehet-e valamelyest tatarozni és ha igen: hát meddig bírhatja ki? Az építőmester megvizsgálta a dolgot és a mikor aztán kérdezősködtem felőle, azt mondotta: „Hát összetatarozni össze lehet és egy, két vagy talán három esztendeig ki is bírhatja; de *viharnak* nem szabad érnie.

A Schmerlingék préházát 1866-ban aztán el is érte a vihar.

és jó éjszakát addig, míg az ébredés órája ütni fog, mikor pálmággal bejárják az angyalok a sirokat és hirdetik: „Feltámadunk!” Te is kirepülsz sirod rideg köréből s repülni fogsz az ég tiszta angyalival.

Mikor majd nekünk is üt az óra s oda visznek, hová te oly korán sietél s ha tulvilágon van a lelkeknek élete, úgy találkozunk. Az élet választ el minket egymástól s az élet nem tart mindörökké.

Csendes nyugalmat... jó éjszakát.

A kedves halott koporsójára koszorút helyeztek: Barabás Andrásné: Felejthetetlen barátnőmnek, Ilonka. Bedő Ferencz és családja. Farkas Károly és neje, P. Keresztúrról: Feledhetetlen kedves Irénünknek. Fejes és felesége: Kedves jó Irénnek. Gönczi Lajos és családja. Gróf Haller Jánosné: Irénnek. Illyés István: Irénnek. Kollegium gondnokai, tanárai: Bod Irénnek. Kollegium ifjusága. Kovács Dániel és családja: Emléketet őrizi. Özv. Miklósi Károlyné: Irén emlékének. Szülői: A forrón szeretett jó gyermeknek. B. Sándor és Berta (Szatmár): A kedves jó Irénkének. Testvérei: Emma, Sándor, Etel, Margit: Feledhetetlen kedves testvérünknek. Teréz és Gyula (Sz.-Udvarhely): Irénnek, stb.

Emléket az agyagfalvi réten. Az agyagfalvi réten felállítandó Székely-émlék alapjára lapunkhoz újabban a következő adományok érkeztek:

Solyomossy István gyűjtőivén (Budapest): Solyomossy István, özv. Solyomossy Pálné 50—50 kr., Rend Tihamér, Szilágyi György 12—12 kr., Bede János 10 kr., Biró Géza 13 kr., X., N. N., Egerházi B. 10—10 kr., Gulyás János 30 kr., Farkas László 10 kr., Zayon Géza, Egy góbé, Kocsányi Fejzse Pál 50—50 kr., Másik góbé 10 kr., Harmadik góbé, Szotyori Nagy 50—50 kr., Geczó Albert, Nádasdi Dezső 30—30 kr., Nagy Gyula, Baróthy Sándor 50—50 kr., Simon Gyula, Benkő Sándor 20—20 kr., Cs. Végh János, Petrovics Kálmán, Halász Jenő, Nemes, Zakariás András, F. Gy. 10—10 kr., Gáspár Arthur 50 kr., Optim 30 kr., dr. Baczó Albert, Tihanyi József 1—1 frt., Petke 20 kr., Egy rendkívüli napdíjas 1 napdíja 1 frt., Münster (Ujpest) 20 kr., Pollak Dezső 25 kr., Olvashatatlan 20 kr.

Összesen . . . 24 kor. 04 fil.

Ehez adva a már kimutatott 33 „ 60 „

Lapunk eddigi gyűjtése . . . 57 kor. 64 fil

A féláru vasúti menetjegy iránti kérések bélyegmentessége. A közigazgatási bíróság pénzügyi osztálya még a múlt év december havában 8. sz. a. hozott döntvényében kimondta, hogy a féláru vasúti menetjegy váltására jogosító igazolványok kiállítására iránt az igényjogosultak részéről az államvasutak igazgatóságához vagy üzletvezetőségeihez benyújtott kérések bélyegmentesek. E döntvényhez most a pénzügyminiszter is hozzájárulván, a belügyminiszter körrendeletileg értesítette a vármegyéket, hogy az államvasutak igazgatósága a kereskedelemügyi miniszter által utasított, hogy az igényjogosultak által bélyegtelenül benyújtott új tárgyú kérvények meg ne fellebbeztesse és szabályszerűen tárgyalassanak.

Hirdetmény. Ezennel köztudatra hozatik, hogy a Homoród-Szentmártonban tartatni szokott évi 3 országos vásároni vámszedési jog nyilvános árverésen hasznbérbe adatik ma délelőtt 11 órakor a szentmártoni község házában, hol a feltételek megtekinthetők. *A vásárbirtokosság.*

Színház. A *Baranyai* színtársulat csak nehezen tudott elmenekülni a városról. Vendégszerepelni is lejárt egy néhány estére Székely-Keresztúrra, a mig szerdán aztán újra megkezdette a négy estére terjedő előadás sorozatát, még pedig azzal a hangos reklámmal, hogy a *társulat nem emelkedett magas színvonalra.* Hát bizony ez reklámnak elég gyenge reklám, amit a közönség tudomásul is vett, amit az úres széksorok aztán eléggé is igazoltak. Az utolsó előadás tegnap este volt s ezzel befejezést is nyert az oly szomorú sorsra jutott társulat szereplése.

Távlovaglás. A marosvásárhelyi lovaglós iskola tisztjei, mintegy tizenketten, szerdán délután Marosvásárhelyről városunkba érkeztek. A tisztok, kiket drezsenbürgi Weber Antal alezredes vezetett, a kedvező időben nem egész nap alatt tették meg az utat és úgy a tisztok, mint a lovak, a legjobb kondícióban érkeztek meg. Utjokat másnap, csütörtökön reggel Brassó felé folytatták.

Állatkiállítás Nagy-Enyeden. Az „Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület” Nagy-Enyeden, 1899. május hó 4-én díjazással egybekötött tenyészállatkiállítást rendez. Pénzbeli jutalomra csakis kisbirtokosok tarthatnak igényt. (5—100 holdas birtokosok). Díjakat csak alsófehérvármegyei tenyésztő nyerhet. A bíráló-bizottság gróf Teleki Arvéd és Szalánczy Lőrincz vármegyei nagybirtokosok elnöke alatt 16 tagból áll. A kiállítás kezdete 1899. május hó 4-én d. e. 10 órakor. Helyszín Nagyenyed város vásártere. A díjak 1899. május hó 4-én d. u. 5 órakor a hely-

színén, kedvezőtlen idő esetében a vármegyei ház nagytermében fognak kiosztatni. A díjak összege 800 korona. A tenyészállatkiállítás rendezésére Kovács Gyula Nagy-Enyed r. t. város polgármesterének elnöke alatt egy 14 tagból álló rendező-bizottság kérésére fel. Tenyésztők és kiállítók tenyészállataik bejelentése végett Székelyhidy Viktor gazd. egyleti titkárhoz (Nagy-Enyed), a szállítási kedvezményes igazolványokért pedig Liekl Károly m. kir. állattenyésztési felügyelőhöz (Nagy-Szeben) forduljanak.

Táncestély. A székelyudvarhelyi ev. ref. kollegium ifjusága május hó 11-én a vármegyei ház dísztermében a szegény tanulóknak könyvtára javára *Ravasz* Árpád tanár felügyelete mellett zártkörű táncestélyt rendez. A rendező bizottságnak, mely huszonhét tagból áll, nagy a reménye, hogy a közönség mulatságát mindenféle tekintetben támogatni fogja. A mulatságra a személyjegy ára 1 frt., tanulójegy 50 kr. A meghívók különben már a napokban ki lesznek bocsátva.

Agyongázolt ember. Rémes jelenetek voltak szemtanui csütörtök délelőtt az utcai járókélok. A milleniumi oszlop mellett ütötte föl tanyáját *Lakatos* Pujy Jancsika, a hatvanhárom éves cigánykőszőrüs. Az említett nap délelőttjén is egykedvűen élesztette egyikének ciklijén a késeket, amidőn egy, a szomszédos kereskedés előtt álló szekérbe fogott lovak elkapta s utjokat a szerencsétlen vén cigány felé vették. Jancsika, aki ugylátszik jobban féltette kenyérkereső gépét, mint saját jómagát, valószínűleg úgy okoskodott, ha erre egyáltalán volt ideje, hogy bizony azt csak az én holttestemen keresztül közelítek meg s hősiesen gépe elé állott. A megvadult lovak úgy látszik akceptálták a vén cigány okoskodását, mivel a szó szoros értelmében összezúzták ugyanarra, hogy rövid pár perc alatt ott a helyszínén kimult. Az ő halálát követte hűsleges élet-társa, a késfűző gép, amelyet szintén pórrá törtek. Mulasztás senkit sem terhel, mivel a szekér tulajdonosa *Ravasz* Miklós vámos-udvarhelyi birtokos, a mig a kereskedésben bent időzött, a húzó lármakat kiakasztotta s egy embert a lovak őrzetűl oda állított. A vén cigány temetése péntek délelőtt történt meg.

Folyó hó 14-én Bikafalva és Bögöz községek közötti országuton egy dísnóbörrel bevont vasbot elveszett. A becsületes megtaláló kéri az azt lapunk szerkesztőségébe hozni, hol 5 frt jutalomban részesül.

A sorozás. A kereszturi járásban a sorozás e hó 20-án vette kezdetét és öt napon át tartott. Előállott az első korosztályból 353, a másodikból 183 és a harmadikból 222 egyén. Bevétel 242 egyén, egyet büntetésből, kettőt önkéntes jelentkezésre. Az oklándi járásban a sorozás jövő hó 3-án kezdődik. A sorozó bizottság ugyanaz, mint az udvarhelyi járásban volt.

Emléket az agyagfalvi réten. Az agyagfalvi Székely-émlék javára újabban adakoztak: Dobai Ferencz gyűjtőivén 2 frt, Dabocsi János gyűjtőivén 3 frt 77 kr, Balló Imre gyűjtőivén 3 frt 30 kr, Dr. Gyarmaty Ferencz gyűjtőivén 3 frt, Szalmási Béla önkéntes adománya 2 frt, Éltés András gyűjtőivén 8 frt 60, László János gyűjtőivén 1 frt 74 kr, Albert László gyűjtőivén 1 frt 85 kr, a Bölöni Takarékpénztár 5 frt, gróf Haller János főispán gyűjtő ivén 25 frt, dr. Szacsvai Gyula 3 frt, Lőrincz József gyűjtő-ivén 3 frt 93 kr, Pál Sándor gyűjtő ivén 8 frt 20 kr, Szabó József gyűjtő ivén 9 frt, a baróthi takarékpénztár gyűjtő ivén 5 frt, Péter Izsák gyűjtő ivén 2 frt 40 krajczár, Benedek Pál gyűjtő ivén 3 frt 65 kr, összesen 91 forint 44 kr, ehhez adva a már begyűlt 444 frt 79 krt, az alap összege tesz 536 frt 23 krt. Hazafias adakozásaiért fogadják a végrehajtó-bizottság szives köszönetét. Sz.-Udvarhely, 1899. ápril hó 22-én. *Ferenczy* János, biz. pénztárnok.

A vargatakták hidja. Végre elég lesz téve annak a közóhajnak is, hogy a Vargatakták hidjához fel és levezető utat újra kövezzék. A munkához a héten kezdtek hozzá és remélhetőleg egy pár nap alatt azt be is fejezik. Amíg ott a forgalmat elzárták s azt a botrányos kövezetű Árpád-utczára terelték. Már tetünk volt egy párszor említést az Árpád-utczá szomorú állapotban levő kövezetéről s most reményünket fejezzük ki, hogy talán a hid környéke köveze tének kijavítása után a sor arra fog kerülni, a mi nem csak az utczai lakók hő kívánsága, hanem a forgalom szempontjából is nagyon kívánatos.

Vasútasok előléptetése. A magyar királyi államvasutak igazgatósága a napokban tette közzé a hivatalnokok előléptetésének sorozatát. Az előléptetések 1899. évi április hó elsejétől számíthatnak. A IV. rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat

1-ső osztályába 113, a IV. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába 137, az V. rangfokozat 1-ső osztályából a IV. rangfokozat 3-ik osztályába 177, az V. rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába 201, az V. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába 242, a VI. rangfokozat 1-ső osztályából az V. rangfokozat 2-ik osztályába 275, a VI. rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába 260 és a VI. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába 300 léptettek elő. Összesen ezerhatszázkilencvennyolc előléptetés történt.

Az első Kossuth-szobor Erdélyben. Marosvásárhelyen, a székelyek metropolisában állítanak először Erdélyben szobrot Kossuth Lajosnak. A Széchenyi-téren, a híres Bodor-kút és Bem tábornok szobra közé tervezik a szobrot, s már készítik is Kossuth Lajos ércalakjának az alapját. Csaknem teljesen a hazafias székely város érdeme ez a szobor, mert a 14 ezer forintba kerülő mű létesítését kétharmadrészen a városi polgárság áldozatkészsége tette lehetővé. A leleplezési ünnepély pünkösd másodnapján lesz.

Az Ország-Világ képes regénye. Az Ország-Világ e heti száma ismét meglepetéssel kedveskedik olvasóinak, új regénymellékletet kezd az angol regényirodalom egyik legkiválóbb művelőjétől: Bret Harte-től és e regény fordítását képekkel illusztrálva teszi közzé. Ez egy oly újítás, amelylyel az Ország-Világ olvasóinak adott kedvezmények dolgában egyenrangúvá lett a legkiválóbb francia és angol hetilapokkal. De míg azok, tekintettel lapjaik óriási elterjedésére, képes illusztrált regényeket minden nagyobb áldozat nélkül hozhatnak, az Ország-Világ ezt csak újabb anyagi áldozatok árán érthette el. Ujjonnan belépő előfizetők mindenkor megkaphatják az új képes regény eddig megjelent részeit. Az Ország-Világ előfizetési ára egy negyedévre 2 frt. A kiadóhivatal, mely Hold-utca 7. sz. a. van, mutatványszámokat kívánatra ingyen küld.

Figyelmeztetünk lapunk mi számában megjelent *Roth G. Armin* fényképész hirdetésére.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Sz. 2115—1899.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gál János mint városi lakos, végrehajthatónak, kápolnasoláshalvi Csiki Ambrus és szt.-egyházsoláshalvi Both János végrehajtható szervenők elleni 294 frt 51 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (sz.-udvarhelyi kir. járásbíró) területén levő, kápolnasoláshalvi 719. sz. tjkvben felében alperes, másik felében Csiki Albert nevére irt A + 2473. hrsz. ingatlan 24 frt, a k.-oláshalvi 888. sz. tjkvben Csiki Ambrus nevére irt A + 2181. hrsz. számú szántó 20 frt, 2481. hrsz. számú kaszáló 3 frt, 2239/2., 2240/2. hrsz. kaszáló 77 frt. A kápolnasoláshalvi 1090. sz. tjkvben A + 2371/1. hrsz. kaszáló 15 frt. A szt.-e.-oláshalvi 382. sz. tjkvben 1/3-ad részben Lőrincz Teréz, Both J. Jánosné, 1/3-ad részben Both András, 1/3-ad rben Both József, 1/3-ad részben Both József társtulajdonosok, 1/3-ad részben alperes Both János nevére irt A + 769., 770., 771. hrsz. számú ház, kert 168 frt, 958/88. hrsz. 4 frt, 958/149. hrsz. 4 frt, 1084/69. hrsz. 5 frt, 1226. hrsz. 3 frt, 1476. hrsz. 6 frt, 1502. hrsz. 3 frt, 3145., 3146. hrsz. 5 frt, 4361., 4377., 4379. hrsz. 7 frt, 4720., 4810. hrsz. szántó 8 frt; a szt.-egyházsoláshalvi 290. sz. tjkvben A + 1. sorsz. fűrészmalomból B19-al Both János jutalékára a szt.-e.-oláshalvi 884. tjkvben felében alperes Both János, másik felében társtulajdonos Both Teréz született Lőrincz nevére irt A + 5597. hrsz. 2 frt, 1090. tjkvben felében Csiki Ambrus, másik felében neje József Veri nevére irt 2371/1. hrsz. 15 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1899. évi június hó 21. napjának délelőtt 9 órája a szentegyházsoláshalvi község házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett, arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében bánatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz. Udvarhelyt, 1899. március hó 31-én.

Demény F.,

kir. törvényszéki egyes bíró.

Sz. 2269—1899.

tlkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a székelyegyleti első takarékpénztár végrehajthatónak, Zsombori Zsigmondné parajdi lakos végrehajtható szervenők ellen 400 frt s járuléki kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, parajdi községi 691. sz. tjkvben a 461., 462. hrsz. fekvő 1105 frt 20 kr kikiáltási árban az 1899. évi május hó 27-ik napjának d. e. 9 órakor Parajd község házában megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

A venni szándékozik a becsárának 10%-át készpénzben

vagy óvadékképes papírban kötelesek a kiküldött kezébe letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. tvszék, mint telekkönyvi hatóság.
Sz.-Udvarhelyt, 1899. április 1-én.

Gyórfy Titus,
kir. törvényszéki egyes bíró

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy jövő hó 7-étől Sz.-Udvarhelyt a Kossuth-utcában, ösv. Balássi Lajosné házában egy

fényképészeti műtermet

nyitok, hol is mindennemű felvételeket, ugyszintén nagyításokat fogok művésszi kivitelben eszközölni a nagyon tisztelt felek meglegedésére.

Nagyrabecsült bizalmát kérve maradok

kiváló tisztelettel
ROTH G. ÁRMIN,
fényképész.

Uj férfiszabó üzlet!

Papp István és Tamás Gáspár
férfiszabó üzlete
Sz.-Udvarhelytt, Szombatfalvi-utca.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy eddigi önálló szabó-üzletünkkel felhagyva, Székely-Udvarhelytt, a Szombatfalvi-utcában

Papp és Tamás

czég alatt, a kor követelményeinek mindenben megfelelő, új társas üzletet nyitottunk. Előnyös összeköttetéseinknél fogva azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy a mostanság itt városunkban már-már szokásossá vált utazóknáli megrendeléseket képesek vagyunk kiszorítani, mivel jó áru és a legdivatosabb szabás által lehetővé tudjuk tenni azt, miszerint a fővárosi hasonlóságokkal a versenyt minden tekintetben kiálljuk.

Eddigi elvünkhez hiven, most fokozottabb mértékben akarjuk a nagyközönség szives megrendelését a magunk számára biztosítani, s bármilyen ruhadarab készítését a legpontosabb szállítással, jutányos árak és fizetési módokat mellett, elvállaljuk.

A n. é. közönség szives támogatását kérve, vagyunk teljes tisztelettel

Papp és Tamás,
férfiszabók.

Nagyválaszték ruhaneműekben.

Kiadó lakás

A piacz-téren

Ösv. Karácsonyi Józsefné
házában, földszinten 3 szoba és egy konyhából álló lakás kiadó.

Értekezni lehet

Szálasy Ferencznél
Parajdon.

239—1899. szám.

M. kir. államépítészeti hivatal.

Árlejtési hirdetmény.

A székelyudvarhelyi kő- és agyagipari szakiskola épületének kibővítését kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő exczellentiája 1899. évi április hó 13-án 8475. sz. a. kelt magas rendeletével a következő költségösszeggel engedélyezte:

I. Bontási munkák	616 frt 60 kr.	VII. Asztalos munka	2189 frt 50 kr.
II. Föld-, kőműves- és elhelyező munkák	17086 „ 64 „	VIII. Lakatos munka	1565 „ 20 „
III. Kőfaragó	1653 „ 65 „	IX. Mázaló	492 „ 76 „
IV. Ácsmunka	4424 „ 38 „	X. Üveges munka	444 „ 28 „
V. Vasmunka	4072 „ 15 „	XI. Szobafestő	90 „ 16 „
VI. Bádigos munka	2780 „ 77 „	XII. Különféle munkák	475 „ 14 „
		Összesen:	35891 frt 43 kr.

Ezen munkálatok biztosítása érdekében a székelyudvarhelyi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében 1899. évi május hó 6-ának d. e. 10 órájára zárt írásbeli versenytárgyalás hirdettetik.

Felhivatnak vállalkozni akarók, hogy a munkálatra vonatkozó, sajátkezüleg irt szabályszerű és az általános feltételek 5. §-ában megállapított tartalommal bíró ajánlataikat nevezett nap d. e. 10 órájáig a székelyudvarhelyi m. kir. államépítészeti hivatalhoz annál inkább igyekezzenek beadni, mert később érkezett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A költségvetés 5%-ának, mint bánatpénznek a székelyudvarhelyi m. kir. adóhivatalban letételt igazoló nyugta az ajánlathoz csatolandó. Az 5 pecséttel lezárt borítékon világosan kiirandó, hogy a székelyudvarhelyi kő- és agyagipari szakiskola építésére vonatkozó ajánlatot tartalmaz.

Ajánlat vagy az egyes munkálatokra, vagy csoportokra, vagy az összes munkákra együttesen is tehető. A munkákra vonatkozó műszaki művelet és feltételek a székelyudvarhelyi m. kir. államépítészeti hivatalnál (vármegyeház II. emelet) naponkint a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Székely-Udvarhely, 1899. április hó 21-én.

A hivatal főnöke:

Diószeghy Samu,
kir. főmérnök.

Legnagyobb nyeremény
legszerencsésebb esetben
1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.
A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben **1.000,000 korona**
A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 „ „	200000
2 „ „	100000
1 „ „	90000
1 „ „	80000
1 „ „	70000
2 „ „	60000
1 „ „	40000
5 „ „	30000
1 „ „	25000
7 „ „	20000
3 „ „	15000
31 „ „	10000
67 „ „	5000
3 „ „	3000
432 „ „	2000
763 „ „	1000
1238 „ „	500
90 „ „	300
31700 „ „	200
3900 „ „	170
4900 „ „	130
50 „ „	100
3900 „ „	80
2900 „ „	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

A negyedik nagy m. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100.000 sorsjegyre **50.000 újból nyeremény**

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriások.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szives mielőbbi megrendeléseknél **eredeti sorsjegyeket** a tervszerű **eredeti áron** és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.—
„ fél	„ „ „	3.—
„ negyed	„ „ „	1.50
„ nyolczad	„ „ „	— .75

küldünk szét **utánvétellel**, vagy a **pénz előleges beküldése ellenében**.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a **magy. kir. kormány ellenőrzése mellett** nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a **rendelményeket** mielőbb, legkésőbb azonban

f. évi május hó 18. és 19-ig, mely napon a huzás van hozzánk beküldeni.

Török A. és Társa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói
Budapest, V, Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt körülbelül **egy és félmillió koronát.**

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre ..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ..... frt { utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím { ..... }